



NACKA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2021-01-28
meddelad i
Nacka

Mål nr: B 2758-20

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Tilltalad

Bror Emil ZEKE Blomquist, 20001108-3730
Kungsbrovägen 9
131 46 Nacka

Offentlig försvarare:

Advokat Anders Björk
Advokatfirman Evidentia HB
Jakob Westinsgatan 1 A
112 20 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Henrik Olin
Åklagarmyndigheten
Riksenheten för säkerhetsmål
Box 57
101 21 Stockholm

Målsägande

Länsförsäkringar Blekinge, 536201-0505
Box 24
374 21 Karlshamn

Företrädd av åklagaren

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Mordbrand, mindre allvarligt brott, 13 kap 1 § 2 st brottsbalken
2019-10-30

Påföljd m.m.

Villkorlig dom

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

Zeke Blomquist ska solidariskt med Alexander Holmberg betala skadestånd till
Länsförsäkringar Blekinge med 132 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen
(1975:635) från den 11 december 2019 till dess betalning sker.

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress

Sicklastråket 1

Telefon

08-561 656 10

Öppettider

måndag - fredag

08:00-16:30

Postadress

Box 69

131 07 Nacka

E-post

nacka.tingsratt.avdelning1@dom.se

Webbplats

www.nackatingsratt.domstol.se

Förverkande och beslag

Beslaget av buff, jacka, mössa och två par byxor ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Zeke Blomquist (2020-0105-BG34 p.1, 2020-0105-BG35 p. 1-4).

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Anders Björk får ersättning av staten med 253 050 kr. Av beloppet avser 172 425 kr arbete, 30 015 kr tidsspillan och 50 610 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska stanna på staten.

Tilltalad

ALEXANDER Leonard Holmberg, 20020123-5330
2, Rue Michel Rodange
L-8034 Strassen
Luxemburg

Offentlig försvarare:
Advokat Ulrika Borg
KRIM advokater HB
Box 377
101 27 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Henrik Olin
Åklagarmyndigheten
Riksenheten för säkerhetsmål
Box 57
101 21 Stockholm

Målsägande

Länsförsäkringar Blekinge, 536201-0505
Box 24
374 21 Karlshamn

Företrädd av åklagaren

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Mordbrand, mindre allvarligt brott, 13 kap 1 § 2 st brottsbalken
2019-10-30

Påföljd m.m.

1. Villkorlig dom
2. Dagsböter 120 om 50 kr

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

Alexander Holmberg ska solidariskt med Zeke Blomquist betala skadestånd till
Länsförsäkringar Blekinge med 132 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen
(1975:635) från den 11 december 2019 till dess betalning sker.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Ulrika Borg får ersättning av staten med 219 331 kr. Av beloppet avser 145 350 kr arbete, 22 838 kr tidsspillan, 7 277 kr utlägg och 43 866 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska stanna på staten.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Alexander Holmberg och Zeke Blomquist ska dömas för mordbrand enligt 13 kap. 1 § första stycket brottsbalken och påstått att följande har hänt:

Alexander Holmberg och Zeke Blomquist har tillsammans och i samförstånd på Stibyvägen, Sölvesborgs kommun, den 30 oktober 2019, anlagt brand som inneburit fara för omfattande förstörelse av annans egendom. Branden anlades i en ekonomibyggnad utgörande del av en minkfarm då tillhörig Sven-Peter Hellberg. Den aktuella byggnaden förstördes genom att den brann ner till grunden med ekonomisk skada som följd. Även andra byggnader skadades i mindre utsträckning. Fara för spridning till andra byggnader förelåg. Alexander Holmberg och Zeke Blomquist beredde sig olovligen tillträde till minkfarmen genom att bryta sig in på området. De har även på området klippt sönder flertalet elkablar och punkterat däck på en släpvagn. Alexander Holmberg och Zeke Blomquist begick gärningen med uppsåt.

Åklagaren har vidare yrkat att beslagen av en buff, en jacka, en mössa och två par byxor, som tagits från Zeke Blomquist, ska bestå till dess domen vinner laga kraft.

Försäkringsbolaget Länsförsäkringar Blekinge har yrkat att Alexander Holmberg och Zeke Blomquist solidariskt ska betala 197 700 kr, avseende utbetald försäkringsersättning till följd av branden, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 11 december 2019 till dess betalning sker.

Alexander Holmberg och Zeke Blomquist har erkänt gärningen men invänt att den ska bedömas som grov skadegörelse i stället för mordbrand, eftersom branden inte har inneburit fara för omfattande förstörelse av egendom. De har medgett att solidariskt betala skadestånd till Länsförsäkringar Blekinge med 132 000 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 11 december 2019 till dess betalning sker.

Zeke Blomquist har inte haft något att invända mot de särskilda yrkandena som rör beslagen.

UTREDNINGEN

Bevisningen i målet

Vid huvudförhandlingen har förhör hållits med Alexander Holmberg, Zeke Blomquist samt vittnena Robert Carlsson, Jörgen Martinsson och Ahn-Za Hagström. Åklagaren har åberopat omfattande skriftlig bevisning, däribland protokoll över brottsplatsundersökning, fotografier från brottsplatsen, sakkunnigutlåtande från Räddningstjänsten Västra Blekinge, IT-forensiska undersökningsprotokoll avseende de tilltalades i beslag tagna telefoner och datorer, fotografier från de i beslag tagna telefonerna samt IT-media, chattkonversationer, material säkrat från internet, rapport från FBI, promemoria från Säkerhetspolisen, e-postmeddelande från Svensk Mink och dokumentation från Länsförsäkringar Blekinge. Vid huvudförhandlingen har filmer som tagits av Alexander Holmberg respektive av Räddningstjänsten Västra Blekinge spelats upp.

Bakgrund

Av utredningen framgår till en början följande. Alexander Holmberg och Zeke Blomquist är goda vänner och känner varandra sedan flera år tillbaka. De åkte den 29 oktober 2019 från Nacka till Blekinge. Syftet med resan var bl.a. att släppa ut minkar från en minkfarm. De övernattade i tält i ett naturreservat. Dagen därpå besökte de en minkfarm på Stibyvägen, ungefär åtta kilometer väster om Sölvesborg. Minkfarmen är omgärdad av skog och ligger intill naturreservatet.

Minkfarmen bestod vid den aktuella tidpunkten av ett antal byggnader, däribland en carport med förråd och verkstad (ekonomibyggnaden), en frysbyggnad (högra byggnaden), en byggnad med lokal för bearbetning av minkskinn samt kontor och kök (vänstra byggnaden), en blå verkstadsbyggnad, samt två områden med minklängor, ett mindre bakom ekonomibyggnaden och ett större intill den vänstra byggnaden.

Alexander Holmberg och Zeke Blomquist klippte av elkablar vid minklängorna och punkterade däck på en släpvagn. Under kvällen anlade de en brand i ekonomibyggnaden innan de begav sig tillbaka till sitt tält. Räddningstjänsten fick larm om

branden kl. 20.46 och första räddningsstyrkan var på plats kl. 20.54. Ekonomi-byggnaden brann ned helt.

Den skriftliga och tekniska bevisningen

Av den skriftliga och tekniska bevisningen framgår bl.a. följande.

Protokoll över brandplatsundersökning

Det finns ett flertal byggnader som tillhör gården. Minkhusen står på inhägnat område. En byggnad om 12 x 6 meter, vilken använts för förvaring, förråd och verkstad, har brunnit ner till marken. Det har inte kunnat identifieras något primärt brandområde, brandorsak eller brandförlopp. Ingen brandfarlig vätska har återfunnits. Det finns på området en blå verkstadsbyggnad i vilken brunna och obrunna tändstickor återfunnits i en hög med papprester. I samma byggnad låg uthälld olja på en verkstadsbänk tillsammans med utspridda tändstickor. Den sammantagna bedömningen är att branden varit anlagd.

Sakkunnigutlåtande från Räddningstjänsten Västra Blekinge

Den byggnad som brann ned med totalskada var en carport med förrådsdel för sågspån och virke som var hopbyggd med en verkstad. Byggnaden hade en stomme av trä med väggbeklädnad och taktäckning av plåt. Intill byggnaden låg två större byggnader, en frysbyggnad (högra byggnaden) och en byggnad med lokal för bearbetning av minkskinn samt kontor och kök (vänstra byggnaden), båda med fasad av tegel och eternittak, samt minkburar i fyra längor, byggda i trä med eternittak.

Den vänstra byggnaden, som fick värmeskador på plåtdörrar och vindslucka, hade ett helt öppet vindsutrymme med plank mellan takstolarna och sågspån som isolering. Dörrarna blev skeva av strålningsvärmen och färgen flagnade på vindsluckan och lossnade helt på dörrarna. De plåtbeklädda vindskivorna visade tecken på att ha utsatts för stark strålningsvärme. Belysningsarmaturen på gaveln var delvis smält. Bedömningen görs att branden sannolikt hade spridit sig till vindsutrymmet på den vänstra byggnaden om inte räddningstjänsten kommit till platsen. Branden hade då

resulterat i en vindsbrand som sedan sannolikt spridit sig neråt med totalskada som följd.

Den högra byggnaden fick brandskador på de plåtbeklädda vindskivorna. En kåpa till en utedel för värme/kylanläggningen brann upp med sotskador som följd.

Bedömningen görs att risk för brandspridning till den högra byggnaden inte kan uteslutas då gaveln mot branden hade blivit utsatt för en stark strålningsvärme.

Minklängorna fick brand- och sotskador främst på gavlarna mot branden men även på ett fåtal burar. Bedömningen görs att branden i minklängorna med all sannolikhet hade fortsatt sprida sig med totalskada som följd. Det bedöms inte ha förelegat någon spridningsrisk till resterande längor.

Säkerhetspolisens promemoria om våldsbejakande högerextremism

Den våldsbejakande högerextrema miljön (VBH) är heterogen och består av individer, grupper, nätverk och organisationer som anser att attentat, våld, hot och andra metoder är nödvändiga för att etablera en annan samhällsordning. VBH-miljön innehåller flera ideologiska strömningar, varav tysk nationalsocialism och amerikansk ”white power”-ideologi tillhör de mest framträdande. En central föreställning är att människor kan delas in i olika raser som bör hållas åtskilda av olika skäl. VBH-miljön omfattar även bl.a. miljö- och djurrättsaktivism i form av ekofascism, vilket knyter samman ekologism med nationalsocialism, t.ex. genom vurmandet för ”blod och jord”, dvs. uppfattningen om att nationen ska bestå av människor som ”hör till” (blod) och bevarandet av naturen och landskapet (jord), och att detta kräver ett auktoritärt eller totalitärt styrelseskick. I de ekofascistiska sammanslutningarna finns även idéer om nödvändigheten att accelerera samhällets kollaps för att en ny världsordning ska kunna etableras. Bland de sammanslutningar som förespråkar s.k. accelerationism finns The Base, en i huvudsak online-baserad gruppering som uppstod sommaren 2018 och bidrog till att tillgängliggöra olika typer av manualer och taktiska vägledningar. Ett annat exempel är The Green Brigade, en ekofascistisk gruppering som uppstod hösten 2019 och som i sin avsiktsförklaring förespråkar direkt aktion, grovt våld och väpnad kamp.

Den muntliga bevisningen vid huvudförhandlingen

De hörda personerna har berättat i huvudsak följande.

Alexander Holmberg: Hans intresse för minkfarmer uppstod efter att han sett en dokumentär. Han hittade den aktuella minkfarmen vid en sökning på Google Maps och upptäckte att den låg i anslutning till ett naturreservat där man kunde tälta. Han och Zeke Blomquist beslutade sig för att på höstlovet åka till minkfarmen och släppa ut minkarna. Hans mamma körde Zeke och honom till naturreservatet där de övernattade. Han hade tagit med sig en filmkamera och s.k. walkie talkies. Dagen därpå besökte de minkfarmen och upptäckte att det inte fanns några minkar där. Han upplevde platsen som övergiven. De bestämde sig då för att sabotera så att det inte skulle gå att ha minkar på platsen i framtiden. De klippte av ett antal elkablar och punkterade däck till en släpvagn. Efter att ha gått tillbaka till tältet återvände de till minkfarmen under kvällen. Då uppstod idén att orsaka en brand. De letade runt bland byggnaderna för att hitta någonting brännbart. De försökte först anlägga brand i en blå verkstadsbyggnad med hjälp av oljor som de hittade, men det fungerade inte. Efter att Zeke gått ut ur byggnaden försökte han (dvs. Alexander) på egen hand att öppna ventilen på en gasoltub i samma hus och tända på, men även detta utan framgång. De gick sedan in i förrådsbyggnaden och han upptäckte sågspån som man kunde tända en brasa med. Det såg inte ut att finnas något av värde i byggnaden, bara lite skrot utöver säckarna med sågspån. Det var han som tände på sågspånen. Det började brinna häftigare än förväntat. Eftersom vädret var vått och kallt och angränsande byggnader var byggda med sten och tegel, bedömde de att det inte fanns någon spridningsrisk utanför själva förrådet. Det hela skedde spontant, utan närmare eftertanke. Om de hade planerat att anlägga branden skulle de ha tagit med sig den T-röd som de lämnat i tältet. De var säkra på att brandkåren skulle komma så de begav sig tillbaka till tältet. De hörde sedan också brandkårens sirener. Om brandkåren inte hade kommit så skulle de själva ha ringt och slagit larm anonymt. Dagen därpå åkte de hem.

I anslutning till den aktuella händelsen hade han kontakter över internet med ledaren för internetgrupperingen The Green Brigade, men även med flera andra personer med olika politisk uppfattning. Han dokumenterade branden och tänkte att filmen kunde

Avdelning 1

offentliggöras genom gruppen. Den ursprungliga tanken hade varit att filma när minkarna släpptes fria. Efter branden frågade ledaren för The Green Brigade om han fick lov att använda sig av videon i sina kanaler, vilket han gick med på. Han hade inget inflytande över på vilket sätt filmen användes.

Beträffande sin ideologiska övertygelse har Alexander Holmberg berättat följande. Han har genom åren intresserat sig för politiska frågor och olika ideologier. Han har så länge han kan minnas varit intresserad av miljö- och djurskyddsfrågor. Han har varit aktiv på flera olika internetplattformar, däribland Ifunny, Discord, Instagram och Wire, där individer med en mängd olika politiska uppfattningar förekommer. Vid tidpunkten för gärningen hade han ”hamnat på det ekofascistiska spåret”, vilket han nu insett var dumt och omoget. Han blev på Ifunny bekant med en person från USA som kallade sig ”the Ecologist” och visade sig vara ledare för The Green Brigade. (”The Ecologist” kallade sig också för ”Werwolf” i vissa chattkonversationer, men för enkelhetens skull används den förstnämnda benämningen genomgående i denna dom. [Tingsrättens anm.]) Det var ”the Ecologist” som bjöd in honom till The Green Brigade. Han träffade ”the Ecologist” i Nackareservatet sommaren 2019 och fick klistermärken med Green Brigade-propaganda. I övrigt har de bara haft kontakt över internet. I slutet av år 2019 ville ”the Ecologist” att de som var med i The Green Brigade skulle ansluta sig till The Base. Han var inte särskilt intresserad av det men anslöt ändå. Han hade i anslutning till att han skulle gå med i The Base viss kontakt över internet med gruppens ledare som på internet går under namnet Romanwolf.

Han har tidigare haft nazistsympatier. Det fanns delar av nazismen som han höll med om samtidigt som han bortsåg från de negativa sidorna och hittade ursäkter som förklarade det onda som nazisterna hade gjort sig skyldiga till. I de online-kretsar som han har befunnit sig i finns en speciell jargong som rasistiska skämt är en del av. I det sammanhanget har han utvecklat en typ av humor med chockerande inslag, men det rör sig bara om skämt och har inte varit allvarligt menat. Han skäms när han tänker tillbaka på händelsen på minkfarmen och vill lägga det hela bakom sig.

Zeke Blomquist: Vid tidpunkten för den aktuella händelsen hade han gått ut gymnasiet, saknade sysselsättning och hade för mycket ledig tid som han ofta tillbringade framför datorn. Han nappade på Alexander Holmbergs förslag att de skulle åka till en minkfarm i Blekinge för att släppa ut minkar. Han var inte jätteaktiv i planeringen men var ändå med på det. Han var mest intresserad av själva campingdelen. Han tycker inte om minkfarmer och tyckte att det lät som en bra idé att släppa ut minkar, men hade inte samma starka engagemang som Alexander i frågan. De åkte med bil ner till Blekinge och övernattade i tält. Alexander hade tagit med sig walkie talkies som de skulle använda om de behövde kommunicera med varandra. De stängde av sina mobiltelefoner för att de inte skulle kunna gå att spåra. När de kom fram till minkfarmen var första intrycket att byggnaderna var förfallna och nedgångna. Det fanns inga minkar på platsen och de uppfattade att det inte hade varit någon verksamhet där på länge. Då blev deras plan att sabotera för att förhindra minknäring på platsen i framtiden. De klippte sladdar, punkterade däck och plockade ur proppar. De kom tillbaka på kvällen för att försöka gå in i byggnaderna i skydd av mörkret. I princip alla dörrar var upplåsta. Även på insidan var byggnaderna mycket nedgångna. Då uppstod idén att starta en eld som nästa steg i sabotaget. De letade efter en lämplig plats och hittade till slut byggnaden med sågspån som därutöver bara verkade innehålla bråte. Efter att ha försäkrat sig om att det inte fanns några djur eller människor i närheten tände Alexander på sågspånen. Elden tog sig väldigt fort. Det var chockartat när han insåg att det brann på riktigt. Han uppfattade att spridningsrisken inte var särskilt stor på grund av att det var vått och kallt. De lämnade platsen och hörde efter en stund brandkårens sirener. Dagen därpå åkte de hem.

Han har hela sitt liv intresserat sig för udda företeelser och utvecklat en speciell humor med chockartade inslag där det mesta går att skoja om. Det är detta som hans online-aktivitet kretsar kring i stor utsträckning. Han har aldrig haft något med The Green Brigade eller The Base att göra. Han har bara haft kontakt med ”the Ecologist” på internet någon enstaka gång. Han har på internet pratat med personer med många olika politiska uppfattningar. Han har själv också intresserat sig för flera olika politiska inriktningar. De internetsökningar han har gjort och de bilder som han har haft på sin telefon måste ses mot bakgrund av hans intresse för det tabubelagda

Avdelning 1

samt den stora volymen sökningar och bilder. Han har inte haft några nazistsympatier. Han ångrar verkligen det inträffade och anser att det han gjorde var fel.

Robert Carlsson: Han kom till brandplatsen ungefär tio minuter efter att den första räddningsstyrkan anlät och tog då över som räddningsledare. När han anlände var läget ganska kritiskt för den högra byggnaden och han upplevde att spridningsrisken för den byggnaden var stor. Det var ett par plusgrader och blåste svagt mot den vänstra byggnaden. Han fick uppgifter från första befälet på plats om att läget tidigare hade varit mest kritiskt i förhållande till den vänstra byggnaden och att det handlat om någon minut innan den skulle ha tagit eld eftersom strålningsvärmen var stor och värme och rök koncentrerade sig mot den byggnaden i det läget. Räddningsstyrkan hade riktat in sig på att skydda den vänstra byggnaden med vatten för att kyla byggnaden och få ner värmeeffekten. Han bedömer att det fanns en risk för spridning i takfoten som hade oskyddat trä, varifrån elden sannolikt hade spridit sig på vinden som inte var sektionerad, och därifrån ned till husets grund med en totalskada som följd. Orsaken till att den övertända byggnaden inte fick mer vatten är att området är grundvattenkänsligt, vilket innebär att mer vatten inte ska användas än nödvändigt. Bedömningen gjordes att byggnaden inte gick att rädda, varför den tilläts brinna upp under kontrollerade former. Räddningsstyrkan använde det vatten som krävdes för att undvika spridning.

Jörgen Martinsson: Han är VD för Svensk Mink, en organisation som hjälper sina medlemmar med allt som har med minkuppfödning att göra. Hans värdering av byggnader och inventarier på den aktuella minkfarmen är uppskattningar baserade på hans egen erfarenhet av byggnationer, samtal med de två senaste verksamhetsutövarna på den aktuella platsen och kontakter med leverantörer av utrustning. Han har arbetat som etableringschef för ett antal olika företag och varit projektledare inom om-, ny- och tillbyggnad. Han har inte gjort någon egen inventering på minkfarmen, utan utgått från uppgifter som han har fått från tidigare verksamhetsutövare. Han har fått uppgift om att den vänstra byggnaden byggdes i mitten av 1980-talet och att den högra byggnaden är betydligt äldre än så.

Ahn-Za Hagström: Hon arbetar som analytiker vid Säkerhetspolisen med framför allt extremistmiljöer. De grupperingar som finns inom den våldsbejakande högerextrema miljön är relativt lösa. Det handlar sällan om formella medlemskap, utan fokus ligger på sakfrågor och strategier. Säkerhetspolisen intresserar sig för den brottsliga delen av dessa grupperingars verksamhet. Brottsligheten syftar till att ändra samhällsordningen och de problem som man upplever finns i samhället. De senaste åren har miljöengagemanget ökat inom den våldsbejakande högerextrema miljön. The Base är en USA-baserad gruppering med syfte att samla flera olika typer av högerextrema falanger. The Green Brigade är sprungen ur samma anda, samtidigt som nationalsocialismen förtydligas och framhävs. The Green Brigade har lyft fram miljö- och djurrättsfrågan tillsammans med accelerationismen. De menar att det finns ett behov att skynda på kollapsen för jordens bästa.

DOMSKÄL

Alexander Holmberg och Zeke Blomquist har tillsammans och i samförstånd uppsåtligen anlagt branden

Alexander Holmberg och Zeke Blomquist har erkänt att de tillsammans och i samförstånd uppsåtligen har anlagt branden efter att olovligen ha berett sig tillträde till minkfarmen och klippt sönder flertalet elkablar och punkterat däck på en släpvagn. Deras erkännanden vinner starkt stöd av utredningen i övrigt, bl.a. videor och fotografier från brottstillfället samt chattkonversationer mellan dem, och mellan Alexander Holmberg och ”the Ecologist”, såväl före som efter branden. Det är därmed bevisat att de har agerat i enlighet med åklagarens gärningsbeskrivning.

Alexander Holmberg och Zeke Blomquist ska dömas för mindre allvarlig mordbrand

Åklagaren har ansett att gärningen ska bedömas som mordbrand av normalgraden, medan Alexander Holmberg och Zeke Blomquist har gjort gällande att gärningen ska

Avdelning 1

bedömas som grov skadegörelse. Denna fråga har parterna ägnat stor uppmärksamhet åt vid huvudförhandlingen med hänvisningar till olika rättsfall och lagens förarbeten. Tingsrätten redovisar därför sina överväganden i frågan förhållandevis utförligt.

Straffbestämmelserna om mordbrand respektive grov skadegörelse

Brottet *mordbrand* innebär att någon uppsåtligen anlägger brand som innebär fara för annans liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av annans egendom. Straffet för mordbrand är fängelse i lägst två och högst åtta år eller, om brottet är mindre allvarligt, fängelse i lägst ett och högst tre år. (Se 13 kap. 1 § brottsbalken.)

Mordbrand anses inte primärt rikta sig mot den som drabbas av branden utan tillhör de s.k. allmänfarliga brotten. Det centrala är inte vilken skada eller förstörelse som branden i slutändan har orsakat eftersom det är ett s.k. farebrott. Med fara avses konkret fara, dvs. att fara har förelegat i det enskilda fallet. Konkret fara brukar i straffrättsliga sammanhang anses föreligga om det var både möjligt och i tillräcklig grad plausibelt att gärningen skulle leda till en viss följd. En brand kan vara att bedöma som mordbrand även om skadorna har varit mycket begränsade. Omvänt kan en brand som har orsakat dödsfall eller mycket stora skador vara att bedöma som ett mindre allvarligt brott, t.ex. därför att gärningen orsakat omfattande skador som inte legat i farans riktning.

När det gäller farerekvisitet är det i detta mål enbart aktuellt att bedöma faran för omfattande förstörelse av annans egendom. Vid den bedömningen ska stor vikt läggas vid om faran avsett en ”kvantitativt omfattande förstörelse”, vilket innefattar bl.a. det ekonomiska värdet. Av stor betydelse för bedömningen är även om brottet kan sägas ha en allmänfarlig karaktär. Om det inte har förelegat fara för omfattande förstörelse av annans egendom bedöms branden i stället som skadegörelse eller grov skadegörelse. I sådana fall får värdet på egendomen större betydelse och då även vilken skada som faktiskt uppstått. För skadegörelse är straffet fängelse i högst två år, och för grov skadegörelse är straffskalan fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Det mindre allvarliga mordbrandsbrottet infördes i straffbestämmelsen om mordbrand den 1 juli 1993. Minimistraflet för mordbrand var dessförinnan fängelse i två år. Vid den tidpunkten var det även en annan straffskala för grov skadegörelse, fängelse i lägst fjorton dagar och högst fyra år. Den stora skillnaden mellan straffskalorna ledde på den tiden till stora ”tröskeffekter” för brott som låg på gränsen mellan grov skadegörelse och mordbrand. Domstolarna ansåg förhållandevis ofta att straffvärdet för brott som var att bedöma som mordbrand var lägre än två år. Det öppnades därför en möjlighet att i mindre allvarliga fall döma till ett lägre fängelsestraff. (Se prop. 1992/93:141 s. 42 f.) Förändringen innebar i första hand att brott som tidigare bedömts som mordbrand kunde bedömas som mindre allvarligt brott enligt den nya straffskalan. Enligt tingsrättens uppfattning ledde lagändringen också till att vissa fall som tidigare hade bedömts som grov skadegörelse, i stället kunde bedömas som mordbrand, mindre allvarligt brott. En konsekvens av detta är att rättspraxis som ligger före 1993 års lagändring, och som gäller gränsdragningen mellan grov skadegörelse och mordbrand, måste tolkas med försiktighet och i vissa delar närmast kan anses överspelad. Dessutom kan tilläggas att gränsdragningsproblemen mellan grov skadegörelse och mordbrand har fått mindre praktisk betydelse sedan den 1 juli 2017 då straffskalan för grov skadegörelse skärptes kraftigt. Anlagda bränder som ligger på gränsen mellan att bedöma som grov skadegörelse och mindre allvarlig mordbrand, kan därmed numera leda till i princip samma straff oberoende av brottets rubricering.

Bedömningen hur den anlagda branden ska bedömas i detta fall

Frågan är då om branden att bedöma som mordbrand eller grov skadegörelse. Och för det fall det är fråga om mordbrand, om det är ett brott av normalgraden eller ett mindre allvarligt brott.

En fråga som parterna har ägnat viss uppmärksamhet under huvudförhandlingen är hur snabbt räddningstjänsten kom till platsen och vilka val och prioriteringar de gjorde vid släckningsarbetet. Detta är omständigheter som delvis kan bero på tillfälligheter och som ofta ligger utanför de tilltalades kontroll. Vid farebedömningen ska enligt tingsrättens uppfattning inte räddningsarbetet tillmätas någon avgörande betydelse. Av

Avdelning 1

större betydelse är i stället vilken spridning och vilka skador som varit troliga, med viss grad av sannolikhet, om räddningstjänsten över huvud taget inte hade kommit till platsen. (Alexanders Holmbergs påstående om att de förvissade sig om att räddningstjänsten kom till platsen och att de i annat fall skulle ha slagit larm själva saknar därmed i princip betydelse. Det skulle dessutom i så fall med all sannolikhet ha varit för sent för att påverka brandförloppet.)

Branden har varit omfattande i ekonomibyggnaden med totalskada som följd. Av räddningstjänstens sakkunnigutlåtande och Patrik Carlssons muntliga uppgifter framgår att det trots en snabb och omfattande insats var mycket nära att elden spred sig till den vänstra byggnaden. Branden skulle där sannolikt ha fått spridning från vinden och nedåt. Risker för ytterligare spridning bland de minklångor som låg närmast branden har också varit beaktansvärd och ska också vägas in i farebedömningen. Det kan inte heller helt uteslutas en spridning till den högra byggnaden, även om risken för detta framstår som förhållandevis låg.

Att ett sådant brandförlopp var tänkbart har även omfattats av Alexander Holmberg och Zeke Blomqvists uppsåt. De har själva berättat att ett av syftena med att anlägga branden var att det inte skulle vara möjligt att i framtiden ha minkuppfödning på platsen. Dessutom har de – och då särskilt Alexander Holmberg – varit bestämda i sitt uppsåt i den meningen att de prövat att anlägga branden på andra ställen innan de hittade säckarna med de lättantändliga sågspånen i ekonomibyggnaden.

Det förhållandet att sågspånen enligt de tilltalades uppgifter var oväntat lättantändliga eftersom de innehöll ”minkfett”, föranleder inte någon annan bedömning från tingsrättens sida. Det finns inte någon teknisk utredning av eventuell betydelse av minkfett för brandförloppet. I avsaknad av detta anser tingsrätten att det finns skäl att utgå från att det kan ha lett till ett hastigare brandförlopp, men eftersom eventuellt minkfett torde ha förbränts tämligen snabbt, är det osäkert om det har påverkat brandens utveckling i förlängningen. Det är under alla förhållanden inte troligt att vetskap om ett hastigt brandförlopp skulle ha avhållit Alexander Holmberg eller Zeke Blomqvist från att anlägga branden. Vid den bedömningen väger tingsrätten även in att de dessförinnan försökte tända på olika oljor som de trodde var lättantändliga och att

Avdelning 1

Alexander Holmberg även försökte tända eld på en gasoltank. Deras uppsåt måste därför anses ha omfattat det aktuella brandförloppet och de risker som det medförde.

Trots att egendomen ägdes av ett konkursbo och verksamheten varit nedlagd talar utredningen i målet, enligt tingsrättens bedömning, för att framför allt byggnaderna haft ett långtifrån obetydligt värde. Att närmare bedöma värdet i ett fall som detta är dock förenat med svårigheter.

Jörgen Martinsson har uppskattat värdet på den byggnad och de inventarier som brann ned till 500 000 kr. Han har bl.a. gjort bedömningen att nyvärdet på den vänstra byggnaden med inventarier uppgår till ungefär 3 750 000 kr, samt att materialkostnaden för samtliga minklängor (2 000 burar) uppgår till ungefär 1 000 000 kr.

Länsförsäkringar Blekinge har, såvitt avser ekonomibyggnaden, angett att vid utbetalning av försäkringsersättningen har 117 000 kr avsett den nedbrunna byggnaden, 75 000 kr inventarier i samma byggnad och 15 000 kr för ”brännskadad skadad grannfastighet”. Vad avser den vänstra byggnaden har försäkringsbolaget angett att priset för nybyggnad vid en totalskada skulle uppgå till 3 900 000 – 4 800 000 kr, och att försäkringsersättningen med hänsyn till avskrivningar skulle uppgå till ungefär 25–30 procent av kostnaden för en ny byggnad.

Åklagaren har vidare åberopat en specifikation, upprättad av försäkringstagaren (dvs. konkursbolaget), över skadade eller förlorade inventarier i ekonomibyggnaden till ett sammanlagt värde av ungefär 140 000 kr.

En jämförelse kan göras med rättsfallet NJA 2017 s. 531, ”Bussen i Östberga”, där det var fråga om fara för att flera fordon skulle kunna förstöras och där vid en försiktig värdering värdet översteg två miljoner kronor. Branden hade dock ännu inte hunnit anläggas, så det var fråga om ett försöksbrott. Högsta domstolen bedömde att en anlagd brand skulle ha avsett mordbrand med ett straffvärde understigande fängelse i två år och skulle ha varit att bedöma som mordbrand, mindre allvarligt brott. Tingsrätten konstaterar att försöksbrott i normalfallet har ett väsentligt lägre

Avdelning 1

straffvärde än fullbordade brott. Eftersom Högsta domstolen ansåg att straffvärdet för försöksbrottet uppgick till fängelse i ett år, kan det antas att ett fullbordat brott med hänsyn till värdet varit ganska nära att bedömas som mordbrand av normalgraden.

Tingsrätten konstaterar att det beträffande värdet på egendomen framstår som troligt att uppgifter från konkursboet skulle ha gett underlag för en säkrare bedömning av den hotade egendomens värde. I avsaknad av sådana uppgifter anser tingsrätten att det vid en försiktig värdering får anses utrett att egendom (utöver ekonomibyggnaden även den vänstra byggnaden och de närmaste minklängorna) med ett sammanlagt värde som översteg en miljon kronor med förhållandevis stor sannolikhet kunde ha förstörts vid branden. Branden kan inte av andra skäl anses ha varit av allmänfarlig karaktär. Enbart det ekonomiska värdet innebär dock att det har förelegat fara för omfattande förstörelse och motsvarar i sig ett straffvärde om fängelse i ett år. De övriga omständigheterna är inte sådana att de medför att straffvärdet överstiger två år (se övervägandena nedan). Gärningen är därmed att bedöma som mindre allvarlig mordbrand enligt 13 kap. 1 § andra stycket brottsbalken.

Skälen för fängelse är inte tillräckligt starka varför påföljden ska bestämmas till villkorlig dom

Åklagaren har yrkat att både Alexander Holmberg och Zeke Blomquist ska dömas till fängelsestraff. Åklagaren har anfört att både straffvärdet och brottslighetens art innebär att påföljden ska bestämmas till fängelse trots deras ålder.

Tingsrättens bedömning av själva händelseförloppet, anläggandet av branden, är som konstateras ovan att straffvärdet för detta motsvarar fängelse i ett år.

Tingsrätten går nu över till att närmare bedöma de konkreta straffvärdena för de brott som Alexander Holmberg respektive Zeke Blomqvist har gjort sig skyldiga till.

Straffvärdet motsvarar fängelsestraffets längd, under förutsättning att påföljden bestäms till fängelse och att det inte finns några försvårande eller förmildrande omständigheter

Avdelning 1

som ska beaktas vid straffmätning. Vid straffmätningen bedömer tingsrätten *straffmätningensvärde*, som är en viktig utgångspunkt vid påföljdsvalet.

Bedömningen av brottslighetens straffvärde och straffmätningensvärde

Vid bedömningen av straffvärdet ska beaktas bl.a. den skada, kränkning, eller fara som gärningen har inneburit, vad de tilltalade insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som de haft (se 29 kap. 1 § andra stycket brottsbalken). Dessutom finns det i 29 kap. 2 och 3 §§ brottsbalken uppräknat vissa försvårande (2 §) respektive förmildrande (3 §) omständigheter som, vid sidan av vad som gäller för den särskilda brottstypen, ska beaktas vid straffvärdebedömningen. Exempel på försvårande omständigheter är att den tilltalade avsett att brottet skulle få allvarigare följder än det faktiskt fått, att den tilltalade visat särskild hänsynslöshet samt att brottet utgjort led i en brottslighet som utövats i organiserad form eller systematiskt eller om brottet föregåtts av särskild planering.

Åklagaren har bl.a. påstått att gärningen har haft ett ideologiskt motiv (ekofascism) och att detta ska påverka straffvärdet i skärpande riktning.

Tingsrätten konstaterar till att börja med att åsiktsfriheten är grundlagsskyddad och gäller även för antidemokratiska åsikter och övertygelser som av många kan uppfattas som stötande. Att en politisk övertygelse har varit bakgrunden till ett brott saknar därför vanligen betydelse i sig. Däremot kan den i vissa fall få betydelse när det gäller att bedöma vilka avsikter den tilltalade haft med själva brottet (se 29 kap. 1 § brottsbalken). För att syftet med mordbranden ska kunna tillmätas betydelse krävs alltså, som utgångspunkt, att brottet har en koppling till avsikten och också kan uppfattas på detta sätt (Jfr t.ex. straffbestämmelserna om terroristbrott och hets mot folkgrupp samt den vid straffvärdebedömningen försvårande omständigheten att motivet varit av s.k. hatbrottskaraktär, se 29 kap. 2 § p. 7 brottsbalken).

Av bl.a. de chattkonversationer som Alexander Holmberg hade med ”the Ecologist” framgår att hans avsikt var att dokumentera attentatet mot minkfarmen (vilket vid den

Avdelning 1

tidpunkten syftade till att släppa ut minkarna) och att skicka bilderna/filmerna efteråt. Så har Alexander Holmberg även gjort direkt efter att de anlagt branden.

Det har inte helt entydigt framkommit vilket som var syftet med att Alexander Holmberg spred bilderna efter branden. En del av syftet kan enligt tingsrättens uppfattning antas ha varit att för egen del få bekräftelse, uppskattning och status inom det ekofascistiska nätverket, vilket enligt tingsrättens uppfattning saknar egentlig straffrättslig betydelse. Det framstår emellertid som uppenbart att The Green Brigade skulle sprida bilderna/filmerna och att syftet med detta delvis var att inspirera och entusiasmera andra sympatisörer att utföra våldshandlingar. Detta måste Alexander Holmberg också ha avsett. Även om han själv inte kontrollerade spridningen och det närmare innehållet i propagandan, bör denna avsikt beaktas i försvårande riktning vid straffvärdebedömningen.

När det gäller Zeke Blomquist framgår det inte av bevisningen att han varit involverad i planerna att ge spridning av dokumentationen. Han har inte heller dokumenterat eller spritt några bilder eller filmer. Det förhållandet att han till viss del synes ha sympatiserat med de ekofascistiska idéerna saknar därmed betydelse för bedömningen av hans delaktighet.

Tingsrätten anser sammanfattningsvis att straffvärdet för Alexander Holmbergs delaktighet i mordbranden är högre än för Zeke Blomquist. Det beror framför allt på att hans syfte med anlägga branden åtminstone delvis varit att inspirera till ytterligare våldsanvändning av andra ekofascistiska sympatisörer, men även på att Alexander Holmberg har varit den drivande av dem två i planeringen och utförandet. Resan till Blekinge har föregåtts av viss planering. Den har dock inte varit av mer kvalificerat slag och har dessutom avsett ett annat händelseförlopp, nämligen att släppa ut minkar. Planeringen har dessutom varit bristfällig i den meningen att de lokaliserat en minkfarm som skulle visa sig vara nedlagd. De har då inte heller bemödat sig att ändra sina planer och bege sig till någon annan minkfarm i närheten. Några försvårande omständigheter av betydelse för straffvärdet i övrigt har därmed inte framkommit. Inte

Avdelning 1

heller har det framkommit några förmildrande omständigheter av betydelse för straffvärdebedömningen.

Tingsrätten bedömer att straffvärdet för det brott som Alexander Holmberg har gjort sig skyldig till uppgår till fängelse i ett år och fyra månader, medan det beträffande Zeke Blomquist uppgår till fängelse i ett år.

Vid bedömningen därefter av straffmättningsvärdet ska de tilltalades ålder beaktas. Alexander Holmberg var vid tidpunkten för branden ca 17 år och nio månader, medan Zeke Blomquist en dryg vecka senare skulle fylla 19 år. Utifrån den praxis som har utvecklats för s.k. ungdomsreduktion enligt 29 kap. 7 § brottsbalken, bedömer tingsrätten straffmättningsvärdena till fängelse i sju månader för Alexander Holmberg och åtta månader för Zeke Blomquist.

Påföljdsvalet

Vid påföljdsvalet ska domstolen fästa särskilt avseende vid omständigheter som talar för en lindrigare påföljd än fängelse. Som skäl för fängelse får rätten, utöver brottslighetens straffvärde och dess art, beakta att den tilltalade tidigare har gjort sig skyldig till brott, se 30 kap. 4 § brottsbalken.

Om brottslighetens straffvärde motsvarar fängelsestraff i ett år eller mer innebär det en presumption för att fängelse ska väljas som påföljd (jfr prop. 1987/88:120 s. 100). Om straffvärdet är så högt men straffmättningsvärdet på grund av den tilltalades ungdom är lägre än ett år, gäller dock inte presumptionen för fängelse. Eftersom Alexander Holmberg inte hade fyllt 18 år vid tidpunkten för mordbranden krävs synnerliga skäl för att döma honom till fängelse. För Zeke Blomquists del, som hade fyllt 18 år men inte 21 år, krävs att det med hänsyn till gärningens straffvärde eller annars finns särskilda skäl för ett fängelsestraff. (Se 30 kap. 5 § brottsbalken.)

För ungdomar som begår brott innan de fyllt 18 år finns vissa särskilda s.k. ungdomspåföljder, nämligen ungdomstjänst, ungdomsvård, ungdomsövervakning och slutan

Avdelning 1

ungdomsvård. I viss utsträckning gäller dessa påföljder även för tilltalade som har fyllt 18 år, men inte 21 år. Eftersom Alexander Holmberg är bosatt i Luxemburg är förutsättningarna för verkställighet av sådana påföljder begränsade. Det bör också noteras att Alexander Holmberg numera har fyllt 19 år, vilket också begränsar tillämpningsområdet. Det sistnämnda gäller i ännu högre grad för Zeke Blomquist som numera fyllt 20 år.

Straffmättningsvärdena av den brottslighet som Alexander Holmberg respektive Zeke Blomquist nu döms för är inte i sig så höga att de i sig motiverar fängelsestraff. Inte heller är det fråga om återfall. Frågan är då om brottslighetens art utgör skäl för fängelse. Möjligheten att beakta brottslighetens art har införts bl.a. för att kortare fängelsestraff (kortare än ett år) av allmänpreventiva skäl ska kunna dömas ut för vissa typer av brott, trots att varken straffvärdet eller den tilltalades tidigare brottslighet ger anledning till det. Typiska s.k. artbrott är bl.a. mened, grovt rattfylleri, misshandel och vissa narkotikabrott (särskilt överlåtelse av narkotika).

I förarbetena till regleringen om mindre allvarlig mordbrand nämns inget om att brottet ska anses vara av sådant slag att det finns en presumtion för fängelse som påföljd med hänsyn till dess art. Högsta domstolen har inte heller gjort några uttalanden med en sådan innebörd. Det bör dock konstateras att straffminimum för mindre allvarlig mordbrand är fängelse i ett år, varför straffvärdet för vuxna lagöverträdare i de allra flesta fall är ett tillräckligt skäl i sig för fängelse. Det finns därför ofta mindre anledning för domstolarna att uttala sig om brottslighetens art. Det kan dock noteras att Högsta domstolen i rättsfallet NJA 2017 s. 531, ”Bussen i Östberga”, gjorde bedömningen att den brottslighet som en av de tilltalade hade gjort sig skyldig till, medhjälp till försök till mindre allvarlig mordbrand med ett straffvärde om åtta månader, inte kunde anses vara av sådan art att ett fängelsestraff var oundgängligt. Inte heller i rättsfallet RH 2015:61, där den tilltalade dömdes för mordbrand, mindre allvarligt brott, anförde hovrätten att brottslighetens art utgjorde skäl för fängelse.

Avdelning 1

Högsta domstolen har också varit tydlig med att utrymmet för att genom rättsutveckling i praxis särbehandla brottstyper med hänvisning till deras art är begränsat, se t.ex. rättsfallen NJA 2014 s. 559 ("De kinesiska kullagren") och NJA 2020 s. 216 ("Nio månaders förföljelse").

Med hänsyn till det begränsade utrymme som finns att särbehandla brott i påföljdshänseende, saknas det enligt tingsrättens bedömning tillräckliga skäl för att bedöma den mordbrand som Alexander Holmberg och Zeke Blomquist har gjort sig skyldiga till som brottslighet av sådan art som i sig utgör skäl för fängelse.

Av vad som framkommit om Alexander Holmbergs och Zeke Blomquists personliga förhållanden saknas det särskild anledning att befara att de kommer att göra sig skyldiga till fortsatt brottslighet. Det finns därför enligt 30 kap. 7 § första stycket brottsbalken förutsättningar att bestämma påföljden till villkorlig dom. Eftersom det inte finns tillräckliga skäl att döma till fängelse, ska den villkorliga domen inte förenas med föreskrift om samhällstjänst.

Enligt 30 kap. 8 § brottsbalken ska en villkorlig dom förenas med böter, om inte ett bötesstraff skulle drabba den tilltalade alltför hårt eller om det finns andra särskilda skäl mot att döma till böter.

Eftersom Zeke Blomquist har varit frihetsberövad i målet i 42 dagar finns det särskilda skäl mot att förena den villkorliga domen mot honom med böter (jfr rättsfallet NJA 2015 s. 386, "Reformatio in pejus? Bestämmande av påföljd för misshandel av normalgraden"). När det gäller Alexander Holmberg så utgör det skadestånd som han ska betala solidariskt med Zeke Blomquist (se nedan) inte tillräckliga skäl att frångå huvudregeln. Alexander Holmberg ska därför dömas till villkorlig dom och 120 dagsböter om 50 kronor.

**Alexander Holmberg och Zeke Blomquist ska solidariskt betala skadestånd till
Länsförsäkringar Blekinge med 132 000 kr**

Länsförsäkringar Blekinge har övertagit rätten till skadestånd från konkursboet. Skadeståndsanspråket avser den försäkringsersättning som har betalats ut till konkursboet för ekonomibyggnaden som brunnit ned, för maskiner och inventarier samt för brandskador på den vänstra byggnaden.

Alexander Holmberg och Zeke Blomquist har, som tidigare redovisats, medgett att solidariskt betala skadestånd med 132 000 kr samt ränta, men motsatt sig att betala skadestånd avseende utbetald försäkringsersättning för maskiner eller inventarier. De har hänvisat till att det, såvitt de känner till, inte fanns några maskiner eller inventarier av värde i byggnaden när de anlade branden.

Det är Länsförsäkringar Blekinge som måste bevisa skadans storlek och att den uppkommit till följd av branden.

Tingsrätten konstaterar att det finns vissa skillnader mellan Jörgen Martinssons uppskattning av inventarier i ekonomibyggnaden, till stor del baserad på samtal med tidigare verksamhetsutövare, och den lista av förlorade inventarier som har getts in av försäkringstagaren efter branden. Det bör vidare noteras att det vid tidpunkten för den aktuella gärningen inte förekom någon verksamhet på minkfarmen, att den tidigare verksamhetsutövaren hade försatts i konkurs och att det inte är utrett vad som har hänt med maskinerna eller inventarierna efter konkursutbrottet. Några uppgifter från konkursboet har inte lämnats i målet.

Tingsrätten anser mot denna bakgrund att det råder sådana oklarheter angående vilken egendom som funnits kvar i byggnaden vid tidpunkten för branden, att det inte kan anses bevisat att skadan för maskiner eller inventarier uppgått till begärt belopp. Alexander Holmberg och Zeke Blomquist ska därför endast betala det belopp som de har medgett. De har även medgett att betala ränta från det datum då försäkringsersättningen har betalats ut.

Tingsrättens bedömning av övriga frågor i målet

Eftersom fängelse ingår i straffskalan för mindre allvarlig mordbrand ska Alexander Holmberg och Zeke Blomquist betala föreskriven avgift om 800 kr vardera till brottsofferfonden.

Beslagen av en buff, en jacka, en mössa och två par byxor ska bestå till dess domen vinner laga kraft och därefter återlämnas till Zeke Blomquist.

Advokat Anders Björk har begärt ersättning med 253 050 kr, vilket avser 121 timmars arbete och 23 timmars tidsspillan.

Advokat Ulrika Borg har begärt ersättning med 219 331 kr, vilket avser 102 timmars arbete, 17,5 timmars tidsspillan och utlägg.

Åklagaren har fått del av kostnadsräkningarna och yttrat sig, särskilt avseende tidsåtgången för arbetsmoment och tidsspillan under förundersökningen. Han har inte haft några synpunkter på den begärda ersättningen och har bekräftat den tidsåtgång för Ulrika Borg som är hänförlig till resa till Luxemburg i samband med förhör med Alexander Holmberg.

Tingsrätten konstaterar att utredningen i målet har varit förhållandevis omfattande. Huvudförhandlingen har pågått i två och en halv dagar. Förundersökningen har ursprungligen även avsett andra brottsmisstankar där förundersökningen har lagts ned. Beträffande Zeke Blomquist har det varit motiverat med särskilda kontakter under den tid då han har varit frihetsberövad och detta särskilt med hänsyn till hans ålder. När det gäller Alexander Holmberg har det medfört extra kostnader för Ulrika Borg att resa till Luxemburg. Båda försvarsadvokaternas arbetsredogörelser är utförliga och redovisade åtgärder framstår som nödvändiga. Sammantaget anser tingsrätten att de begärda ersättningarna bör anses skäligen med hänsyn till målets art och omfattning samt de tilltalades personliga förhållanden. Med hänsyn till Alexander Holmbergs och Zeke Blomquists ekonomiska förhållanden bör staten svara för dessa kostnader.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1

Ett överklagande ställs till Svea hovrätt och ges in till tingsrätten senast den 18 februari 2021.

Olof Wetterqvist

I avgörandet har chefsrådmannen Olof Wetterqvist och tre nämndemän deltagit.
Tingsrätten är enig.

Avräkningsunderlag bifogas.



Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 20001108-3730	Datum för dom/beslut 2021-01-28
Efternamn Blomquist	Förnamn Bror Emil ZEKE

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet
(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2020-04-20	2020-06-01
------------	------------

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- ☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- ☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress
Sicklastråket 1
Telefon
08-561 656 10

Öppettider
måndag - fredag
08:00-16:30

Postadress
Box 69
131 07 Nacka

E-post
nacka.tingsratt.avdelning1@dom.se
Webbplats
www.nackatingsratt.domstol.se



Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.